

Unitat 5: SGBD. El Llenguatge de definició de dades. Edició de dades.

Bases de Dades

Profesora: Marina Fornés Giner

SQL

- SQL és un llenguatge que ens permet interactuar amb els SGBD Relacionals per especificar les operacions que volem fer sobre les dades i la seva estructura.
- SQL són les sigles de Structured Query Language (Llenguatge de Consulta Estructurat).
- És un llenguatge declaratiu, la qual cosa vol dir que s'hi especifica al Sistema Gestor de Base de Dades què volem obtenir i no la manera de com aconseguir-ho.
- És un llenguatge no procedimental perquè no necessitem especificar el procediment per aconseguir l'objectiu, sinó l'objectiu en si. No és un llenguatge de programació com ara Java o C.

SQL

- Ja saps que a través de SQL interactuarem amb un SGBDR que alhora gestiona una o més bases de dades relacionals. Per tant, el primer que hem de fer per començar a aprendre i practicar SQL és disposar d'un SGBDR al nostre ordinador de pràctiques. Per a les pràctiques utilitzarem com a SGBD **PostgreSQL**.

Components del llenguatge SQL

- El llenguatge SQL es compon d'enunciats. Aquestes frases es poden classificar en grups:
- Declaracions DDL (Data Definition Language): S'utilitzen per crear, modificar i eliminar elements estructurals en DBMS, com ara:
 - bases de dades
 - taules
 - índexs
 - restriccions, etc.
- Les definicions d'aquests objectes s'emmagatzemen al diccionari de dades del sistema.

Components del llenguatge SQL

- **Declaracions DML (Data Manipulation Language):** Ens permeten indicar al sistema les operacions que volem realitzar amb les dades emmagatzemades en les estructures creades mitjançant les declaracions DDL. Per exemple, aquestes són les frases que permetran:
 - **generar consultes**
 - **ordre**
 - **filtre**
 - **afegir**
 - **modificar**
 - **suprimir**
 - **etc.**

Disseny de Bases de Dades

- Ja sabeu que els passos que se segueixen per dissenyar una base de dades relacional són:
- **Estudio una situació del món real** que es pretén modelar. Disseny d'un model conceptual de la situació.
- **Diagrama entitat-relació.**
- **Passar del disseny conceptual al disseny lògic. Model relacional.**
- **Implementació del model relacional en el DBMS a utilitzar (SQL).**
-

Crear una Base de Dades

Aquesta és la sintaxi de la declaració per crear bases de dades en SQL,

CREATE DATABASE:

CREATE DATABASE <nombre_bd>

Per suprimir una base de dades utilitzeu la declaració DROP

DATABASE:

DROP DATABASE <nombre_bd>

Tipus de dades

	TIPUS DE DADES	DESCRIPCIÓ	BYTES
C A R À C T E R	CHAR	Un caràcter.	1 byte
	CHAR(n)	Cadena fixa de n caràcters.	$(4+n)$ bytes
	VARCHAR(n)	Cadena de caràcters de llargària variable, amb un màxim de n caràcters. S'ha d'especificar la llargària.	$(4+x)$ bytes
	TEXT	Igual que l'anterior, però no s'ha d'especificar la llargària màxima.	$(4+x)$ bytes

N U M È R I C	DECIMAL(n,d)	Número amb una precisió de n xifres, amb d decimals. Si no es posa d no hi ha decimals. La precisió màxima és de 1000 xifres.	variable
	NUMERIC(n,d)	Igual que l'anterior	
	FLOAT4	Coma flotant de simple precisió (6 xifres decimals)	4 bytes
	FLOAT8	Coma flotant doble precisió (15 xifres decimals)	8 bytes
	INT2	Enter (-32.768,32767)	2 bytes
	INT4	Enter (-2.147.483.648, 2.147.483.647)	4 bytes
	INT8	Enter amb unes 18 xifres	8 bytes
	SERIAL	Autonumèric (internament es crea una seqüència)	4 bytes

Tipus de dades

D A T A	DATE	Tipus data. Valor mínim 1-1-4713 AC. Valor màxim 31-12-5874897 DC.	4 bytes
	TIME	Tipus hora. Guarda fins a la micra de segon	8 bytes
	TIMESTAMP	Tipus data-hora (combinant les característiques dels dos anteriors)	8 bytes
	INTERVAL	Un interval de temps (amb precisió d'un microsegon, però que pot arribar als 178.000.000 anys)	12 bytes
	BOOL	Booleà, amb valors True i False	1 byte
G E O M È T R I C	POINT	Un punt de l'espai bidimensional (x,y) (dos float8)	16 bytes
	LSEG	Segment de línia definit per 2 punts (x1,y1) (x2,y2)	32 bytes
	BOX	Rectangle, definit pels extrems (x1,y1) (x2,y2)	32 bytes
	PATH	Conjunt de punts que representen una figura oberta o tancada: (x1,y1), ..., (xn,yn)	16+16n bytes
	POLYGON	Conjunt de punts que representen un figura tancada (x1,y1), ..., (xn,yn) (similar al path tancat)	40+16n bytes
	CIRCLE	Cercle representat pel centre i el radi	24 bytes
	INET	Adreça IP, de 4 números separats per punts, amb número de bits de la màscara separat per /	variable

Conversions

```
INSERT INTO taula VALUES (To_Number('18.901.234','99g999g990')) ;
```

Com podem veure en l'exemple, per a poder jugar amb els formats ens recolzarem en unes funcions de conversió:

- **TO_CHAR(*data*, *format*)** converteix una data en una tira de caràcters, utilitzant el format especificat.
- **TO_CHAR(*número*, *format*)** converteix un número en una tira de caràcters.
- **TO_NUMBER(*exp.*, *format*)** converteix una tira de caràcters en un número, suposant que estava en el format indicat.
- **TO_DATE(*exp.*, *format*)** converteix una tira de caràcters en un data.
- **TO_DATETIME(*exp.*, *format*)** converteix una tira de caràcters en un data-hora.

Creació de Taules

```
CREATE TABLE nombre_tabla(  
  
nombre_columna1 TIPO_COLUMNA1 (tamaño_columna1),  
nombre_columna2 TIPO_COLUMNA2 (tamaño_columna2) NOT NULL ,  
nombre_columna3 TIPO_COLUMNA3 (tamaño_columna3),  
  
CONSTRAINT PK_nomtabla PRIMARY KEY (columnas),  
CONSTRAINT UK_nomtabla UNIQUE (columnas),  
CONSTRAINT FK_nomtabla FOREIGN KEY (columnas)  
REFERENCES nomtabla (columnas)  
)
```

```
CREATE TABLE USUARIOS (  
alias varchar(15),  
Email varchar(20),  
password varchar(8),  
CONSTRAINT FK_usuarios PRIMARY KEY (alias))
```

```
CREATE TABLE ALUMNOS (  
DNI VARCHAR2(10) NOT NULL,  
NOMBRE VARCHAR2(60),  
EDAD NUMBER,  
CONSTRAINT PK_ALUMNOS  
PRIMARY KEY (DNI));
```

```
CREATE TABLE ASIGNATURAS  
(CODIGO VARCHAR2(2) NOT  
NULL,  
NOMBRE VARCHAR2(60),  
CONSTRAINT  
PK_ASIGNATURAS PRIMARY  
KEY (CODIGO));
```

```
CREATE TABLE MATRICULAR (DNI_ALU VARCHAR2(10) NOT NULL,  
COD_ASIG VARCHAR2(2) NOT NULL, FECHA DATE,
```

```
CONSTRAINT PK_MATRICULAR PRIMARY KEY (DNI_ALU),
```

```
CONSTRAINT UK_CODASIG UNIQUE (COD_ASIG),
```

```
CONSTRAINT FK_MATRICULAR_ALUMNOS FOREIGN KEY  
(DNI_ALU) REFERENCES ALUMNOS (DNI),
```

```
CONSTRAINT FK_MATRICULAR_ASIGNATURAS FOREIGN KEY  
(COD_ASIG) REFERENCES ASIGNATURAS (CODIGO));
```

DROP TABLE MATRICULAR;

ALTER TABLE ASIGNATURAS ADD (DNI_ALU VARCHAR(10)
NOT NULL, FECHA DATE);

ALTER TABLE ASIGNATURAS ADD CONSTRAINT
UK_ALUMNOS_DNI UNIQUE (DNI_ALU);

ALTER TABLE ASIGNATURAS
ADD CONSTRAINT FK_ASIGNATURAS_ALUMNOS FOREIGN KEY
(DNI_ALU) REFERENCES ALUMNOS (DNI);

Modificació de Taules

```
ALTER TABLE nombre_tabla  
RENAME TO nuevo_nombre
```

```
ALTER TABLE nombre_tabla  
ADD COLUMN nombre_columna tipo_columna  
(tamaño_columna)
```

```
ALTER TABLE nombre_tabla  
DROP COLUMN nombre_columna
```

```
ALTER TABLE nombre_tabla  
ADD CONSTRAINT PK_nomtabla PRIMARY KEY  
(columnas)
```

ALTER TABLE. Restriccions

La integritat referencial és una eina essencial de les bases de dades relacionals. Però això provoca diversos problemes. Per exemple, si eliminem un registre de la taula principal que està relacionat amb un o més dels secundaris, es produirà un error, ja que si se'ns permet eliminar el registre, es produirà un error d'integritat (hi haurà claus secundàries referides a una clau primària que ja no existeix). • És per això que Oracle ens ofereix dues solucions a afegir després de la clàusula REFERENCES:

- ON DELETE SET NULL. Anul·la totes les tecles secundàries relacionades amb la supressió.
- ON DELETE CASCADE. Suprimeix tots els registres la clau secundària dels quals sigui la mateixa que la clau de registre suprimida.

Eliminació de Taules

`DROP TABLE nombre_tabla`

Check

Una restricció de verificació es el tipus de restricció més genèric. Permet especificar que el valor en una columna determinada ha de satisfer una expressió. Per exemple, per a exigir preus de productes en positiu, podem utilitzar:

```
CREATE TABLE products (  
    product_no integer,  
    name text,  
    price numeric CHECK (price > 0)  
);
```


Check

```
ALTER TABLE EMPLEADOS ADD CONSTRAINT check_edad  
CHECK (EDAD BETWEEN 10 and 99)
```

O que queremos que sea una edad de 20, 25 o 30 o ninguna.

```
ALTER TABLE EMPLEADOS add CONSTRAINT check_edad2  
CHECK (EDAD IN (20,25,30) OR EDAD IS NULL);
```

Si es alfanumérico debe ir entre comillas simples:

```
ALTER TABLE EMPLEADOS add CONSTRAINT tipo_empleado  
CHECK (TIPO IN ('INGENIERO', 'ADMINISTRATIVO', 'DIRECTIVO') OR EDAD IS NULL);
```

Default

```
CREATE TABLE products (  
    pk_product integer NOT NULL,  
    name        text    NOT NULL,  
    summary     text,  
    price       numeric NOT NULL,  
    discounted numeric DEFAULT 0 NOT NULL,  
    company     integer NOT NULL  
);
```

Ejemplos

```
CREATE TABLE ALUMNOS  
(DNI VARCHAR2(10) NOT NULL,  
  NOMBRE VARCHAR2(60),  
  EDAD NUMBER,  
  CONSTRAINT PK_ALUMNOS PRIMARY KEY (DNI));
```

```
CREATE TABLE ASIGNATURAS  
(CODIGO VARCHAR2(2) NOT NULL,  
  NOMBRE VARCHAR2(60),  
  CONSTRAINT PK_ASIGNATURAS PRIMARY KEY (CODIGO));
```

```
CREATE TABLE MATRICULAR  
(DNI_ALU VARCHAR2(10) NOT NULL,  
  COD_ASIG VARCHAR2(2) NOT NULL,  
  FECHA DATE,  
  CONSTRAINT PK_MATRICULAR PRIMARY KEY (DNI_ALU),  
  CONSTRAINT UK_CODASIG UNIQUE (COD_ASIG),  
  CONSTRAINT FK_MATRICULAR_ALUMNOS FOREIGN KEY (DNI_ALU) REFERENCES ALUMNOS (DNI),  
  CONSTRAINT FK_MATRICULAR_ASIGNATURAS FOREIGN KEY (COD_ASIG) REFERENCES  
  ASIGNATURAS (CODIGO));
```